

บทที่ 3

อุปกรณ์ และวิธีการวิจัย

วัสดุและอุปกรณ์

1. วัสดุพื้นฐาน

- 1.1 หัวย่อง (bulbil) ของช่อหับทิน จำนวน 2,400 หัวย่อง
- 1.2 เมล็ดต้อดติ่ง จำนวน 100 เมล็ด
- 1.3 เมล็ดดอกดาว จำนวน 200 เมล็ด

2. วัสดุอุปกรณ์ในการเพาะเลี้ยงหัวย่องในโรงเรือน

- 2.1 ภาชนะดินเผาขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 น ขนาด 72 หลุมต่อภาชนะ จำนวน 34 ภาชนะ
- 2.2 ภาชนะดินเผาขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 น ขนาด 24 หลุมต่อภาชนะ จำนวน 100 ภาชนะ
- 2.3 วัสดุปลูก โดยเตรียมจากทรัพยากราก 1 ส่วน ผสมกับฟาร์มร่อน 1 ส่วน
- 2.4 วัสดุปลูกในการปลูกครั้งที่สอง โดยเตรียมจากดินร่วน 1 ส่วน ผสมทรัพยากราก 1 ส่วน

3. วัสดุอุปกรณ์ในการเก็บตัวอย่างพืช

- 3.1 ขวดแก้วฝาเกลียวปริมาตร 5 และ 10 มล สำหรับใช้เก็บตัวอย่างราก
- 3.2 กระถาง
- 3.3 ปากกีบ

4. วัสดุอุปกรณ์สำหรับศึกษาทางเซลล์พันธุศาสตร์

- 4.1 เท็บเขี้ย
- 4.2 ไลเซ็ค และแพ่นปิดไลเซ็ค
- 4.3 กล้องจุลทรรศน์พร้อมอุปกรณ์การถ่ายภาพ
- 4.4 ดินสอที่มีปลายยางลบ สำหรับใช้เคราะห์แพ่นไลเซ็ค
- 4.5 กระดาษซับ
- 4.6 Immersion oil
- 4.7 ฟิล์มสี

5. วัสดุอุปกรณ์สำหรับการเพาะเลี้ยงในสภาพปลดออกซิเจน

- 5.1 ตู้กรองอากาศบริสุทธิ์ (air flow cabinet)
- 5.2 เครื่องซั่งไฟฟ้าชนิดละเอียดทศนิยม 4 ตำแหน่ง
- 5.3 เครื่องซั่งไฟฟ้าชนิดละเอียดทศนิยม 3 ตำแหน่ง
- 5.4 เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง (pH meter)
- 5.5 เครื่องเขย่า
- 5.6 หม้อนึ่งความดันไออกซิเจน
- 5.7 เตาไมโครเวฟ
- 5.8 เครื่องแก้วอื่นๆ เช่น บีเบ็ต บีกเกอร์ ระบบออกตัว ขวดวัคป疹ิเนตร ขวดใส่สารละลายเข้มข้น ขวดปากกว้างสำหรับเลี้ยงเนื้อเยื่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 75 มม สูง 125 มม และแท่งแก้ว เป็นต้น
- 5.9 วัสดุที่ใช้ในตู้กรองอากาศ ได้แก่
 - 5.9.1 ค่ามีดผ่าตัดเบอร์ 3
 - 5.9.2 ใบมีดผ่าตัด เบอร์ 10 และ 11
 - 5.9.3 ปากกีบหนไฟ ขนาดความยาว 100 และ 180 มม
 - 5.9.4 ตะเกียงและกอชอล์
 - 5.9.5 หลอดทดลองใส่แอลกอฮอล์ขนาด 24x150 มม
 - 5.9.6 บีกเกอร์ขนาด 50 มล สำหรับวางหลอดทดลองที่ใส่แอลกอฮอล์
- 5.10 วัสดุอื่นๆ เช่น แผ่นพลาสติกใส ขนาด 6x10 มม ยางรัดของ แผ่นป้ายกรรมวิธี

ฯลฯ

สารเคมี

- 1. สารเคมีที่ใช้ในการซักนำให้เกิดการเพิ่มโครงโน้ม
 - 1.1 โคลชิซีน (Fluka)
- 2. สารเคมีที่ใช้สำหรับศึกษาทางเซลล์พันธุศาสตร์
 - 2.1 สารละลายอิมมตัว paradichlorobenzene (PDB) ใช้เป็น pre-treatment solution
 - 2.2 น้ำยาตรึงเซลล์ (fixative solution) เพื่อรักษาสภาพ และหยุดการทำงานของเซลล์ประกอบด้วย absolute ethyl alcohol 3 ส่วน และ glacial acetic acid 1 ส่วน
 - 2.3 ethyl alcohol 70 %

- 2.4 hydrochloric acid เข้มข้น 1 นอร์มอล (1N HCl)
- 2.5 carbol fuchsin 5 และ 10 %
- 2.6 aceto orcein 10 %
3. สารเคมีที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช
- 3.1 ethyl alcohol 70 %
- 3.2 คลอร์อกซ์ (The Clorox Co.,Ltd)
- 3.3 น้ำกลั่น
- 3.4 อาหารเหลวสูตร White (1963) ตัดแปลง (ตารางผนวก 1)
- 3.5 อาหารรูนสูตร MS (1962) ตัดแปลง (ตารางผนวก 2)

วิธีการในการศึกษาครั้งนี้ได้ก่อตัวถึงรายละเอียดแยกไว้ในแต่ละการทดลอง

การทดลองที่ 1 อิทธิพลของสารละลายน้ำโซเดียมเชิงกรานต์ที่ความเข้มข้น และระยะเวลาที่ต่างกันต่อหัวย่อยของช่อดอกทิม (*Globba rosea* Gagnep.)

วิธีการวิจัย

1. วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design (CRD) ที่มีปัจจัยร่วม 2 ปัจจัย ได้แก่
 - 1.1 ความเข้มข้นของสารละลายน้ำโซเดียมเชิงกรานต์ 6 ระดับคือ 0 , 0.015 , 0.03, 0.06, 0.12 และ 0.24 % (น้ำหนัก/ปริมาตร)
 - 1.2 เวลาที่ใช้แซ่สารละลายน้ำโซเดียมเชิงกรานต์ 4 ระดับ คือ 1, 2, 4 และ 6 วัน รวมเป็น 24 กรรมวิธี ๆ ละ 100 หัวบ่อย
2. การเตรียมต้นพืช
 - 2.1 เพาะหัวบ่อยในถาดหลุมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 นิ้ว โดยใช้ทรายหยาบ 1 ส่วน พสมุยมะพร้าว熟 1 ส่วน เป็นวัสดุเพาะ
 - 2.2 ย้ายต้นกล้าที่เพาะได้ปลูกเลี้ยงในถาดหลุมขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 น เพื่อเก็บตัวอย่างรากพืช โดยสู่มกรรมวิธีละ 20 ต้น
3. ศึกษาจำนวนโครโนไซม์โดยศึกษาจำนวนโครโนไซม์ปกติของช่อดอกทิมจากปลายราก (2n) และ จากระยะของเรณู (n) ในอับค่าของเรณู จากนั้นศึกษาจำนวนโครโนไซม์จากปลายรากพืชในชุดทดลอง

- 3.1 การศึกษาจำนวนโครโนไซมจากปลายราก (ใช้วิธีคัดแปลงจากสมหมาย ,2536)
- 3.1.1 เก็บตัวอย่างรากพืชระหว่างเวลา 8.00-11.00 น โดยตัดปลายรากยาว 1 ซม แข็งในสารละลายอัมด้าของ PDB ที่อุณหภูมิห้อง นาน 4-6 ชม
 - 3.1.2 นำตัวอย่างที่ได้ไปตรึงเซลล์ (fixation) ด้วยน้ำยาตรึงเซลล์นาน 10-15 นาที
 - 3.1.3 นำไปสลายผังเซลล์ด้วย HCl ที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส นาน 10 นาทีแล้วถางด้วยน้ำกลั่น 3 ครั้ง
 - 3.1.4 ข้อมสีปลายรากใน carbol fuchsin 5 % นาน 1 คืน ก่อนนำมา squash บนสไลด์เพื่อตรวจนับจำนวนโครโนไซม ในระยะ metaphase ด้วยกล้องจุลทรรศน์กำลังขยาย 1,000 เท่า
- 3.2 การศึกษาจำนวนโครโนไซมจากตะองเรญ
- 3.2.1 เผี้ยอับตะองเรญที่อ่อน ขยายแกะบนกระเจกสไลด์ แล้วหยดสี aceto orcein 10 % และ carbol fuchsin 10 % ปิดด้วยแผ่นปิดสไลด์
 - 3.2.2 ตรวจนับจำนวนโครโนไซม ในระยะ metaphase ด้วยกล้องจุลทรรศน์ กำลังขยาย 1,000 เท่า

การบันทึกข้อมูล

บันทึกการออก และการเจริญของต้น ดังนี้

1. อัตราการออกของหัว芽อย
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการออก
3. อัตราความอยู่รอดของหัวใหม่
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการออกคอก
5. ศึกษาจำนวนโครโนไซมจากการของหัว芽อย และหัวใหม่อย่างน้อย 10 เซลล์ ต่อต้น

**การทดลองที่ 2 อิทธิพลของสารละลายน้ำต้มที่ความเข้มข้น และระยะเวลาที่ค้างกันต่อเม็ด
ของต้อยตึง (*Ruellia tuberosa* Linn.)**

วิธีการวิจัย

1. วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design (CRD) ที่มีปัจจัยร่วม 2
ปัจจัยได้แก่
 - 1.1 ความเข้มข้นของสารละลายน้ำต้มที่ค้างกัน 5 ระดับคือ 0 , 0.025 , 0.05 , 0.10
และ 0.20 % (น้ำหนัก/ปริมาตร)
 - 1.2 เวลาที่ใช้ เช่น สารละลายน้ำต้มที่ค้างกัน 1 และ 2 วัน รวมเป็น 10 กรรม
วิธี ๆ ละ 10 เม็ด

แต่ละกรรมวิธีใช้สารละลายน้ำต้มที่ค้างกันในอาหารเหลวสูตร White (1963) ดัดแปลง (วิธี
การเตรียมสารละลายน้ำต้มที่ค้างกันในอาหารเหลว แสดงในตารางผนวก 3)
2. การเตรียมตัวอย่างพืช
 - 2.1 นำฝักของต้อยตึงมาทำความสะอาดและม่าเชือกที่ผิว โดยนำไปจุ่นใน ethyl
alcohol 70 % นำไปแกะฝักในตู้กรองอากาศบริสุทธิ์ แล้วจึงนำเม็ดที่ได้ไป
แช่ในสารละลายน้ำต้มที่ค้างกันในอาหารเหลวสูตร White (1963) ดัด
แปลงที่ความเข้มข้น และระยะเวลาต่างๆ
 - 2.2 นำเม็ดที่ผ่านการให้สารละลายน้ำต้มที่ค้างกัน นำไปเลี้ยงบน
อาหารร่วนสูตร White (1963) ดัดแปลง
 - 2.3 ตัดข้อส่วนเหนือใบเลี้ยง แล้วนำไปเลี้ยงต่อบนอาหารร่วนสูตร MS (1962) ดัด
แปลง นำไปปลูกที่เกิดขึ้นไปตรวจหาจำนวนโครโนซมที่อาจเปลี่ยนแปลงจาก
การทดลอง
 - 2.4 ตัดข้อส่วนเหนือใบเลี้ยงที่ 1 แล้วนำไปเลี้ยงต่อบนอาหารร่วนสูตร MS
(1962) ดัดแปลง นำไปปลูกที่เกิดขึ้นไปตรวจหาจำนวนโครโนซมที่อาจ
เปลี่ยนแปลงจากการเจริญของยอด
3. การศึกษาจำนวนโครโนซม

ตามกรรมวิธีของการทดลองที่ 1

การบันทึกข้อมูล

บันทึกการงอก และการเจริญของต้น ดังนี้

1. จำนวนวันเมื่อเริ่มงอกของเมล็ด
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการงอกสูงสุด
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการแตกยอดใหม่
4. การเจริญของยอดใหม่
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการออกรากของยอดใหม่
6. คุณภาพของยอด
7. ศักยภาพจำนวนโครโนโมไซน์จากปลายราก อายุ 10 เซลล์ต่อต้น

การทดลองที่ 3. อิทธิพลของสารละลายน้ำโคลชิซีนที่ความเข้มข้น และระยะเวลาที่ตั้งกันต่อเมล็ด
ของดอกดาว (*Ipomoea quamoclit* Linn.)

วิธีการวิจัย

1. วางแผนการทดลองแบบ completely randomized design (CRD) ที่มีปัจจัยร่วม 2 ปัจจัย ได้แก่
 - 1.1 ความเข้มข้นของสารละลายน้ำโคลชิซีน 5 ระดับคือ 0, 0.05, 0.10, 0.15 และ 0.20 % (น้ำหนัก/ปริมาตร)
 - 1.2 เวลาที่ใช้แข่ยสารละลายน้ำโคลชิซีน 2 ระดับคือ 1 และ 2 วัน รวมเป็น 10 กรรมวิธี ๆ ละ 20 เมล็ด

แต่ละกรรมวิธีใช้สารละลายน้ำโคลชิซีนในอาหารเหลวสูตร White (1963) คัดเบลลง (วิธีการเตรียมสารละลายน้ำโคลชิซีนในอาหารเหลว แสดงในตารางผนวก 3)
2. การเตรียมตัวอย่างพืช
 - 2.1 นำเมล็ดดอกดาวไปปั่นเชือกที่ผิว โดยนำไปแข่ยในสารละลายน้ำอุ่น 15 % (โดยปริมาตร) ถ้างดูยาน้ำกลั่น 3 ครั้ง แล้วจึงนำเมล็ดที่ได้ไปแข่ยในสารละลายน้ำโคลชิซีนในอาหารเหลวสูตร White (1963) คัดเบลลงที่ความเข้มข้น และระยะเวลาต่างๆ นำเมล็ดที่ผ่านการให้โคลชิซีนที่ความเข้มข้น และระยะเวลาต่างๆ ไปเลี้ยงบนอาหารร่วนสูตร White (1963) คัดเบลลง

- 2.2 ตัดข่ายส่วนหนึ่งในเดี่ยง แล้วนำไปเลี้ยงต่อบนอาหารวุ้นสูตร MS (1962) ตัดเปล่ง นำปลายรากที่เกิดขึ้นไปตรวจหาจำนวนโครโนโซมที่อาจเปลี่ยนแปลงจาก การทดลอง
- 2.3 ตัดข่ายยอดของต้นที่เก็บรากครั้งที่ 1 แล้วนำไปเลี้ยงต่อบนอาหารวุ้นสูตร MS (1962) ตัดเปล่ง นำปลายรากที่เกิดขึ้นไปตรวจหาจำนวนโครโนโซมที่อาจเปลี่ยนแปลงจากการเจริญของยอด
3. การศึกษาจำนวนโครโนโซม
ตามกรรมวิธีของการทดลองที่ 1

การบันทึกข้อมูล

บันทึกการออก และการเจริญของต้น ดังนี้

1. จำนวนวันเมื่อเริ่มออกของเมล็ด
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการออกสูงสุด
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการแตกยอดใหม่
4. การเจริญของยอดใหม่
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการออกของยอดใหม่
6. คุณภาพของยอด
7. ศึกษาจำนวนโครโนโซมจากปลายราก อายุกี่วัน อยู่ในช่วง 10 เซลล์ต่อต้น

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

พฤษภาคม 2540 ถึง เมษายน 2543

สถานที่ทำการวิจัย

1. โรงเรือนของห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. ห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่
3. แปลงทดลองของศูนย์บริการการพัฒนาขยายพันธุ์ไม้ดอกไม้ผลบ้านไร่ อันเนื่องมาจาก พระราชนัดริ อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่